

Несприятливі природно-кліматичні явища в Україні.

ЗМІНИ КЛІМАТУ В УКРАЇНІ

Грози

Чималої шкоди господарству і населенню України завдають несприятливі метеорологічні явища. Вони мають значну територіальну відмінність та інтенсивність, по-різному виявляються в певні пори року. У теплий період часто проходять **грози**. Причому найбільше гроз буває у найтепліші місяці (червень, липень) — близько 50%.

У холодний період (грудень-лютий) гроз в Україні практично не буває, в березні і жовтні бувають дуже рідко.

У зимовий період для України характерні **хуртовини**. Їх кількість коливається від 3 до 22. Найчастіше вони виникають у північно-східній частині держави, у південно-західному напрямі їх повторюваність та інтенсивність поступово зменшуються.

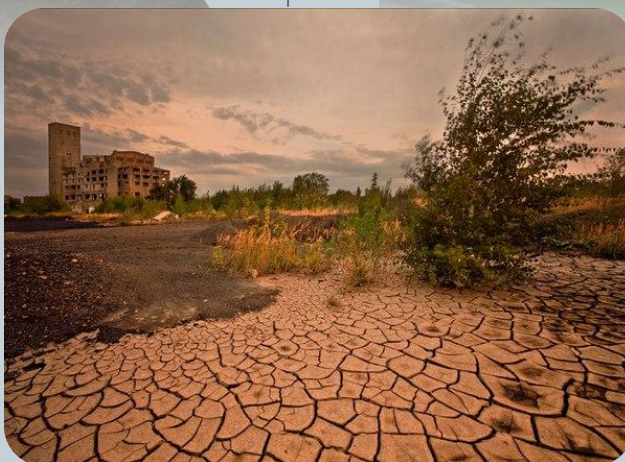

Для східної і південної частини України характерні несприятливі кліматичні умови, спричинені **посухою**. Вона найчастіше трапляється на півночі Криму і в південно-східній частині країни. У центральній і східній частинах України посухи виникають значно рідше.

Посуха — явище, зумовлене тривалою нестачею опадів при підвищенні температури повітря і його низькій вологості в теплий період року.

У східних і південних районах України спостерігаються **суховії** — сухі гарячі вітри, коли різко зростає випаровування води живими рослинами, що завдає значної шкоди сільському господарству

Наслідки суховіїв

Пилові бурі

- В Україні впродовж весни і на початку осені бувають **пилові бурі**, коли швидкість вітру досягає понад 10 м/с. Пересічна річна їх тривалість — 10-12 днів, зрідка — понад 20 днів. Під час пилових бур підвищується температура повітря, знижується видимість, гинуть чи ушкоджуються сільськогосподарські культури. Часом пилові бурі охоплюють дуже значні площі південної частини України . Наприклад, пилова буря 1969 р. призвела до загибелі сільськогосподарських культур на площі 5 млн га.

Вікові зміни клімату.

НА ОСНОВІ ІСТОРИЧНИХ ДОКУМЕНТІВ МОЖНА ВІДТВОРИТИ ПЕВНУ КЛІМАТИЧНУ СИТУАЦІЮ В МИНУЛІ СТОЛІТТЯ. ВВАЖАЮТЬ, ЩО РАНІШЕ КЛІМАТ УКРАЇНИ, ОСОБЛИВО В ЇЇ ПІВДЕННИХ СТЕПОВИХ РАЙОНАХ, БУВ ВОЛОГІШИМ, ЗИМИ — ХОЛОДНІШИМИ (НАПРИКЛАД, У ХІУ-ХУІ СТ. ЧОРНЕ МОРЕ, ПРОТОКИ БОСФОР І ДАРДАНЕЛЛИ ВКРИВАЛИСЯ КРИГОЮ; ОСТАННЄ ЗАМЕРЗАННЯ БОСФОРУ ЗАФІКСОВАНО В 1621 Р.).

З ПОЧАТКУ ХХ СТ. ТЕМПЕРАТУРА ПОСТУПОВО ПІДВИЩУЄТЬСЯ В УСІХ ПІВНІЧНИХ ШИРОТАХ, ОСОБЛИВО ВЗИМКУ. В 30-Х РОКАХ ХХ СТ. ПЕРЕСІЧНА ТЕМПЕРАТУРА ПОВІТРЯ ПОРІВНЯНО З КІНЦЕМ ХІХ СТ. ЗРОСЛА НА 0,6°С. ПІД ЧАС ПОТЕПЛІННЯ ЗМЕНШИЛАСЯ КІЛЬКІСТЬ ОПАДІВ, ПОЧАСТІШАЛИ ПОСУХИ. З 50-Х РОКІВ ПОЧАЛОСЯ ПОСТУПОВЕ ЗНИЖЕННЯ ТЕМПЕРАТУРИ, ЗБІЛЬШЕННЯ КІЛЬКОСТІ ОПАДІВ.